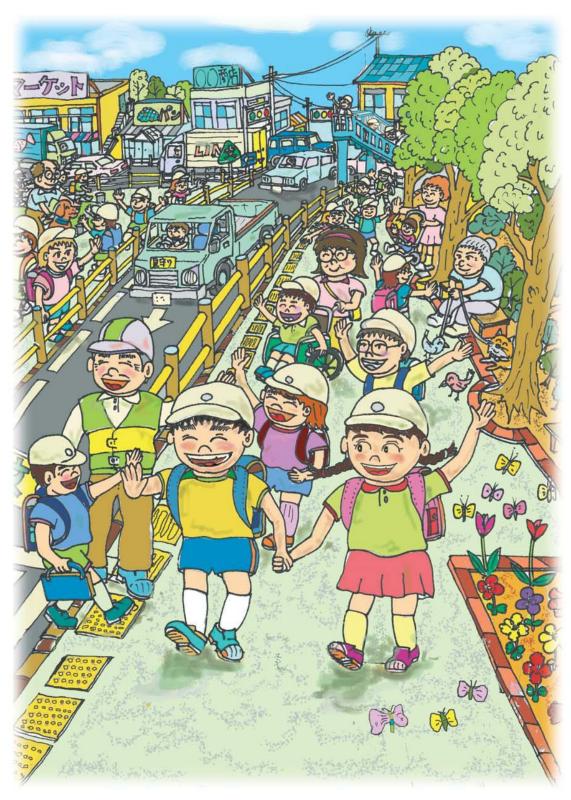
NỤ CƯỜI CỦA CHÚNG EM

Lóp 1, Lóp 2

MŲC LŲC

1	Chúng ta cùng nhau chơi vui vẻ nào	1
2	Có chuyện gì vậy?	2
3	Một chuyến tham quan dã ngoại vui vẻ	4
4	Như là mơI	6
5	Không biết tại sao vậy nhỉ?	8
6	Trông nhà	10
7	(Cầu mong cho hạnh phúc đến với mọi người)	(12
8	Nào chúng ta cùng chơi	14
9	Hoa hướng dương Haruka	16
10	Các ông bà trong đội cảnh vệ	18

vòng số màu xanh ...Lớp 1 Red...Lớp 1, Lớp 2 xanh...Lớp 2

Chúng ta cùng nhau chơi vui vẻ nào

Bạn thân Oẳn tù tì

Trò chơi chia ghế

Có chuyện gì vậy?

- Chào buổi sáng!

• • •

Bạn Yuki lúc nào cũng chào mình lớn tiếng không hiểu sao hôm nay lại ỉu xìu.

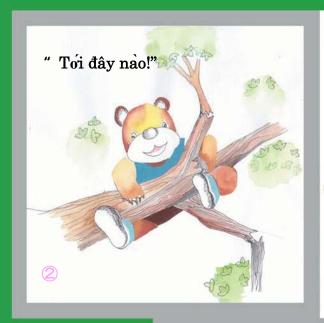

- Bạn bị sao vậy? Mình vừa hỏi thăm thì Yuki nói với vẻ mặt như sắp khóc
- Tớ chẳng thể nào mà nhảy dây được.
 Mặc dù hôm qua tớ luyện tập một mình mãi.
- Vậy chúng mình cùng nhau luyện tập nào.

Mình vừa đề nghị như vậy thì lập tức mặt của Yuki tươi hẳn lên.

Một chuyến tham quan dã ngoại vui vể

Như là mơ

Thầy ơi, này nhé!

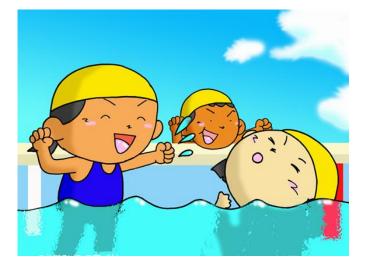
Hôm nay rốt cuộc thì em cũng biết lặn rồi đó. Hôm qua thì em khóc lóc và chỉ được lấy nước trong bình tưới lên người.

Thiệt không thể tin được, cứ như là chuyện xạo vậy.

Em rất hồi hộp nhưng vẫn vào hồ bơi. Em cùng với các bạn đập nước bì bõm thì cảm thấy như mình sắp biết lặn vậy. Một, hai, ba.

Em hít mạnh và thử ngụp xuống tới tận

đỉnh đầu.

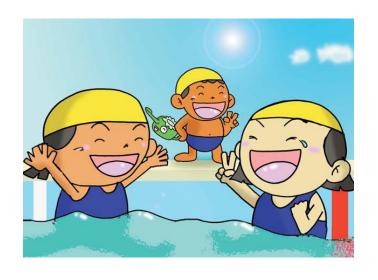

Bạn Mai khen em "Giỏi lắm!".

Em xúc động muốn khóc.

Bạn Jingo thì giơ hai ngón tay làm hiệu chiến thắng với em.

Thầy ơi, thật đúng như là mơ vậy đó.

Không biết tại sao vậy nhỉ?

Em chơi đùa với các bạn ngoài công viên. Vui ơi là vui.

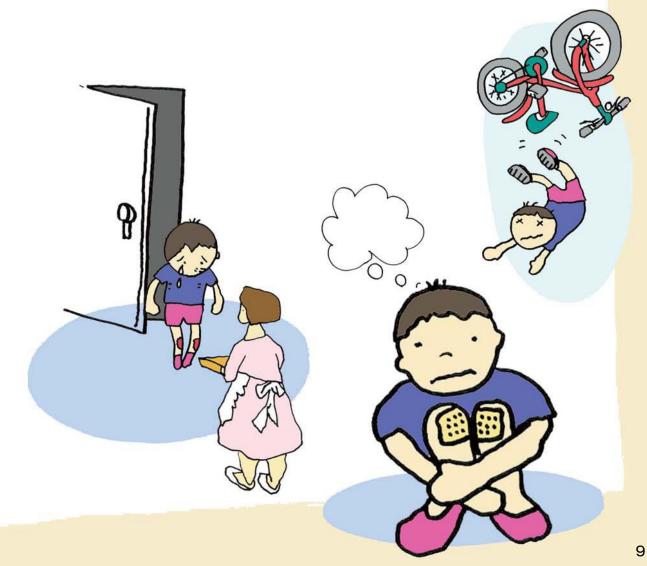
Tuy nhiên, người em lấm lem đầy bùn đất. Nhìn thấy quần áo em dơ như vậy, ông liền bảo:

- Cháu là con gái, phải ngoan ngoãn dịu dàng lên chứ! Tại sao lúc nào em cũng bị nói "Con gái là phải ngoan ngoãn dịu dàng" vậy nhỉ?

Bữa trước, em đi xe đạp và bị té. Đau quá nên em vừa đi về nhà vừa khóc. Thấy vậy mẹ bảo:

Con là con trai, phải mạnh mẽ lên chứ! Tại sao cứ con trai là lúc nào cũng bị nói "Phải mạnh mẽ lên" vậy nhỉ?

Staying Home Alone

I sometimes stay home alone at night, because my mom is busy with work.

I have supper, and spend the rest of my time watching T.V. or playing.

I wait for my mom until she comes back home at 9 or 10 o'clock.

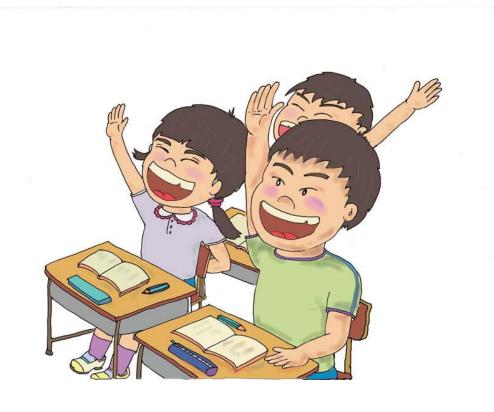

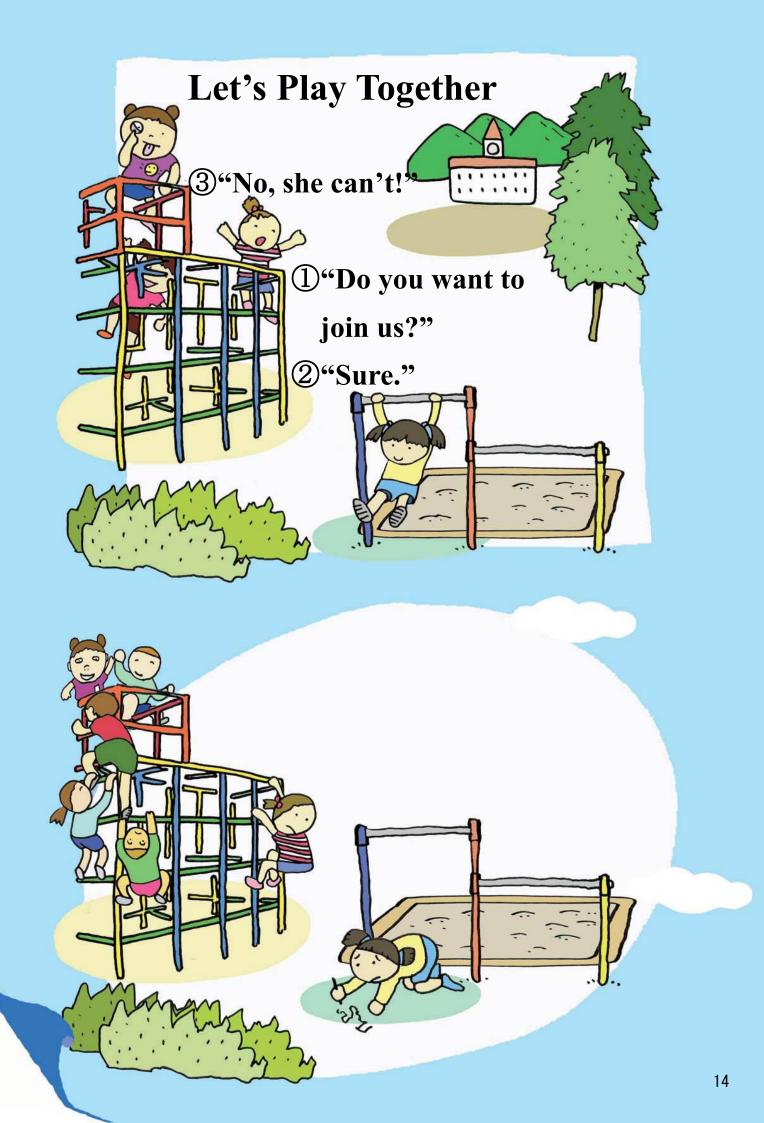
The next day at school, I sometimes become sleepy.

But I try to stay awake, because I hate to get behind and I also love school.

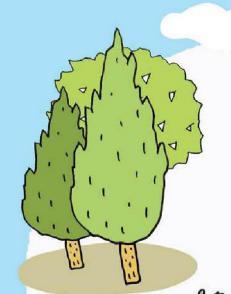
I try to raise my hand many times.

That's how I do my best to stay active at school.

The next day

"Let's play together!"

Haruka's Sunflowers

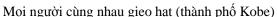
Have you ever heard about "Haruka's Sunflowers"?
When there was a big earthquake in Kobe, Haruka Kato, a sixth grader, died under her shattered house.

That summer, somehow, a lot of sunflowers bloomed at the site of the garden of her house.

Haruka used to feed her parrot sunflower seeds. The seeds scattered during the earthquake, sprouted and finally bloomed.

People who saw them were moved to tears and said, "It's like Haruka turned into the sunflowers and came back here."

"Hoa hướng dương Haruka" lớn nhanh (thành phố Kobe)

Haruka's family and the local people picked up the seeds carefully.

And the next year, they planted them at other places in town and a lot of sunflowers bloomed.

People lost everything in the earthquake, but her sunflowers encouraged them.

Since then, "Haruka's Sunflowers" have been sent to other towns in Japan and other foreign countries which had disasters, and keep blooming there brightly.

"Hoa hướng dương Haruka" nở tràn đầy sức sống

Hạt giống thu hoạch được từ "hoa hướng dương Haruka"

"Hoa hướng dương Haruka" nảy mầm lên ở vườn trường mẫu giáo (thành phố Kesennuma, tỉnh Miyagi)

The Old People Watch Us to Be Safe

On our way home from school,

"Hi, kids."

"Did you have fun at school today?"

"Go home safely!"

Mr. Tanaka and Mrs. Yamakawa talk to us with smiles. They watch over us every day so that we can stay safe, even on hot days and rainy days.

One day, I had a fight with my close friend, Ken, before the end-of-the-day homeroom. I didn't want to speak with anyone, so I kept my eyes on the ground and hurried back home.

At the pedestrian crossing, I heard the sweet voice of Mrs.

Yamakawa. "Hi, sweetie."

"Are you O.K.?" I heard Mr. Tanaka's voice, too.

But I started running even faster without answering.

Before supper, Ken called me and we made up. We promised to play together the next day. It made me happy and I felt good. But suddenly, I remembered the smiling faces of Mr. Tanaka and Mrs. Yamakawa and they didn't go away from my head even during supper.

The next day on my way home from school, they were waiting for me with their usual smiles.

"Hi, sweetie."

"Did you have lots of fun at school today, too?"

Their voices were nice as usual.

I looked at their faces for a while and said loudly,

"It was so much fun!!"

